

Євген ДИРДІН,

*голова правління АТЗТ «Санта Україна»,
Заслужений працівник промисловості України.*

40 років працює на ниві швейного виробництва **Євген ДИРДІН**, і є активним членом Координаційного центру керівників підприємств легкої промисловості України.

Це добра нагода пригадати основні події, що відбулися на підприємстві та у житті його керівника за цей період.

Певна річ, іноді виникають усілякі проблеми та набутий з роками професіоналізм сприяє позитивному їх розв'язанню і, як наслідок, — успішний розвиток швейного виробництва. **«Санта Україна»** — теперішня назва підприємства, що у Первомайську, з долею якого поєдналась доля Євгена ДИРДІНА.

А раніш це була Первомайська швейна фабрика, яку було засновано 19 травня 1945 р. Першим протоптав стежку на підприємство батько Євгена, не маючи гадки про те, що з часом його син стане керманічем цього виробництва.

Перша зустріч з майбутньою професійною долею — Первомайською швейною фабрикою — відбулася в 1966 р., коли школяр Євген Дирдін під час літніх канікул працює вантажником на складі готової продукції. Це був старт.

Після закінчення середньої школи в 1967 р. на фабриці стає учнем слюсаря з ремонту швейного устаткування. Відслуживши в Чорноморському флоті, в 1972 р. повертається на виробництво уже як слюсар швейного устаткування. В 1973 р. кмітливого юнака обирають секретарем комітету комсомолу.

В 1975 р. обіймає посаду інженера з організації праці й навчається в Одеському технологічному інституті, де набуває спеціальність інженер-механік. Молодого спеціаліста, який творчо і відповідально ставиться до дорученої справи, в 1978 р., після закінчення Одеського технологічного інституту, призначають на посаду заступника директора із загальних питань. В 1982 р. за його активної безпосередньої участі збудовано житловий будинок на 55 квартир, в 1984 р. — дитячий садочок на 160 місць, а в 1986 р. здійснено реконструкцію і технічне переоснащення фабрики. Тоді ж побудовано чотириповерховий виробничий корпус та їдальню на 160 місць.

Постійно підвищуючи професійний рівень, Євген Михайлович в 1981 р. закінчує навчання в Білоруському державному інституті народного господарства, в 1989 р. — у Дніпропетровському технікумі легкої промисловості. Того ж таки року Всесоюзне об'єднання «Різнокспро» відряджає Є.М. Дирдіна на роботу в Торгове представництво СРСР в Індії. Підставою для його відрядження за кордон стали широкі професійні знання, неабиякі організаційні здібності та уміння оптимально вирішувати будь-які виробничі завдання. Індійський період у професійному житті Є.М. Дирдіна став доброю школою набуття практичних знань щодо особливості спілкування з іноземними партнерами та підґрунтям успіхів майбутнього керівника швейного підприємства в Первомайську.

Саме в ті роки Євген Михайлович дійшов висновку: *«Гарантія успіху — повага до себе та ділового партнера»* і не помилився.

Ще перебуваючи в Індії, він першим прогнозує ситуацію міжнародної кооперації з іноземними фірмами за умов переробки давальницької сировини і перша іноземна делегація, яка в січні 1991 р. побувала на Первомайщині, була з Індії. Повернувшись із закордонного відрядження, в 1992 р. готує візити на Первомайську швейну фабрику кількох іноземних делегацій з метою вивчення можливостей співпраці та укладання контрактів. З 1992 р. Євген Михайлович — заступник директора із зовнішньоекономічних питань та комерції АТЗТ «Санта Україна». Перший контракт укладено в 1993 р. з фірмою «Кепітал Меркюрі» (США), а далі — з іншими.

Санта Україна

Євген ДИРДІН:

«Гарнтія успіху — повага до себе та ділового партнера»

В липні 1997 р. загальні збори акціонерів обирають головою правління підприємства **Є.М. Дирдіна**, виявивши йому велику довіру, яку виправдано: переживши разом з Україною важку економічну кризу, підприємство вистояло й із збиткового стає прибутковим.

Нині в швейних цехах на 12 потоках шують майже 1 млн. виробів за рік: блузки, спідниці, жіночі брюки, чоловічі сорочки (саме з пошиття останніх раніше спеціалізувалося підприємство).

До Німеччини, Франції, Австрії, Голландії, Іспанії, Бельгії та США надходить до 85 % продукції, виготовленої у Первомайську.

З року в рік зростає заробітна плата, акціонери отримують дивіденди. Внаслідок купівлі новітнього устаткування провідних фірм світу — «DÜRKOPP ADLER», «KANNEGIESSER», «PFAFF», «JUKI» та ін. — поліпшено умови праці й підвищено її продуктивність.

В 1999 та 2004 рр. введено в експлуатацію нові швейні цехи, що є гордістю підприємства. Євген Михайлович щасливий з того, що донька опанувала його фах і працює на підприємстві.

Роздуми Євгена Михайловича Дирдіна

Хотілося б обміркувати ті проблеми, які нині стоять гостро й розв'язання яких дуже важливе для розвитку галузі, а може і для існування її. Багато розмов, особливо під час виборів, про підвищення заробітної плати у промисловості. Переведення її на погодинну оплату, доведення рівня заробітної плати майже до тисячі умовних одиниць. Проте ніхто не досліджував, чи є можливість, чи є база для нарахування заробітної плати у такому розмірі?

Так, скажіть мені, звідки зростати заробітній платі в легкій промисловості? Адже дані Держкомстату України свідчать про те, що рівень заробітної плати в легкій промисловості майже наполовину є нижчим рівня по промисловості загалом. А чому??? Високий рівень оподаткування спричинив підвищення собівартості товарів легкої промисловості та зробив їх неконкурентоспроможними на внутрішньому ринку. У підприємств галузі відібрали можливість технічного переоснащення виробництва і підвищення заробітної плати працівникам.

Проте ж люди не перестали одягатися? Більш того, хочуть одягатися красиво, а статистика свідчить: вітчизняних панчів припадає лише пара на трьох співвітчизників, одна сорочка — на п'ятьох, одне пальто — на 25. У що ж одягаються мешканці України? В контрабандні товари і речі з «секонд-хендів». Протягом останніх років імпорту цих товарів постійно зростає, і за перше півріччя 2007 р. становить 76 тис. т. Приблизно це майже 26 млн. виробів на суму понад 1,5 млрд. дол. Кількість одягу «секонд-хенд» вже перевищила обсяги вітчизняного виробництва товарів (через це легка промисловість втратила близько 30 тис. робочих місць). Це й зрозуміло: імпорту «секонд-хенда» став надприбутковим бізнесом — розрахунковий рівень прибутковості за різними групами товарів становить від 900 до 5000 %.

Протягом останніх років, на «Санта Україні» створено 120 робочих місць, збудовано новий цех, який оснащено новітнім європейським устаткуванням.

Ось центри зайнятості звітують про створення величезної кількості нових робочих місць. Де ці місця? На ринку, в сфері послуг. У сфері матеріального виробництва, якщо набереться хоча б 10 %, й то буде добре.

На сьогодні в Первомайському центрі зайнятості перебуває на обліку 119 швачок, проте вони не хочуть іти працювати за своєю спеціальністю на виробництво. «Санта Україна» має 101 вакантне місце.

Як правило, швачки, проробивши на

підприємстві три місяці, уходять на біржу праці, щоб одержувати соціальну допомогу по безробіттю. «Санта Україна» уклала з Первомайським центром зайнятості договір на 50 робочих місць. Так ніхто і не прийшов.

Нині центри зайнятості не зацікавлені працевлаштовувати людей. Ось якщо б за кожного працевлаштованого вони отримували відрахування з підприємств, тоді — інша справа. Вважаю, що у такий спосіб країна плодить дармоїдів. Нині не тільки «Санта Україна», а й заводи «Фрегат» і «Дизельмаш» зазнають нестачу робочої сили, яку не в змозі надолужити Первомайський центр зайнятості.

У легкій промисловості України склалася надто складна ситуація. Це конче потрібна в господарському комплексі галузь економіки споживає значну частину продукції вітчизняних хімічних та аграрних підприємств. Безперечно, нарощування обсягів виробництва, поступовий відхід від давальницьких схем безпосередньо залежать від розширення збуту продукції.

Проте ситуація склалася парадоксальна — опановуючи нові зовнішні ринки, ми втратили свій, внутрішній. Виходить, що в Україні вітчизняним товаровиробникам створені значно гірші умови роботи, ніж імпортерам. Це, безумовно, суттєво гальмує відхід від давальницької схеми великих підприємств, й штовхає у тій малі.

За 14 років ми навчилися працювати за західними стандартами, шити сучасну конкурентоспроможну продукцію. Тепер навчитися б нам за допомогою грамотної сприятливої політики держави просувати таку продукцію на вітчизняному ринку, протиставивши конкурентам ексклюзивну якість, творчий підхід та потужну систему збуту, опанувати вітчизняну маркетингову політику.

Тільки спільними зусиллями зможемо зробити легку промисловість України галуззю, що процвітає.

Для вітчизняних підприємств легкої промисловості діють жорсткі рамки санітарно-гігієнічного контролю, в тому числі щодо складу сировини, застосування хімічних матеріалів тощо. Для імпортного «секонд-хенда» контроль за цими параметрами не ведеться, що, за свідченням Міністерства охорони здоров'я України, загрожує здоров'ю людей і заганяє вітчизняного виробника у значно гірші умови роботи. Тому необхідно запровадити гігієнічний контроль над товарами «секонд-хенда» у рамках вимог, що ставляться вітчизняним товаровиробникам.

Контрабанда, «секонд-хенд» і тіньове виробництво — це 90 % нашого вітчизняного ринку одягу. Решта 10 %, як і «Санта Україна», вітчизняні могики з 60-річним життєвим досвідом, що платять податки, які відтягують 58 % заробітної плати. Якщо б ми не платили податки, середня заробітна плата на підприємстві була б не нижчою 2000 грн. Наші швачки також шукають щастя в Одесі на тіньовому ринку: щоб заробити 1000 грн. за місяць, вони мають пошити 30 брюк або 6 дубльонки на відзнаку від норми на нашому підприємстві — 9—12 брюк за день. Нелегали не беруть лікарняних листків, не гарантують соціального захисту, обходять пенсійний фонд, проте люди все рівно приймають такі вимоги, бо їм потрібні гроші. Заниження митної вартості й контрабанда призводять не тільки до прямих втрат бюджету через несплату податків, вони витісняють легальне виробництво у тень. Оцінити реальні масштаби багатомільйонних втрат неможливо: в країні не ведеться облік споживання товарів легкої промисловості на внутрішньому ринку.

Головним завданням мені вбачається розширення ринків збуту внаслідок збільшення частки вітчизняних товарів на внутрішньому ринку і водночас збільшення обсягів експорту. Це завдання цілком здійсненне за умови забезпечення цивілізованої конкуренції, перекриття каналів контрабанди, протидії імпорту товарів за заниженими цінами.

Тепер українське законодавство створило нерівні умови роботи великих, середніх та малих підприємств. Є деякі особливості оподаткування малих підприємств, значно простіші для виробника, завдяки яким середні та малі підприємства дуже легко уходять від сплати податків, практично працюючи в тіні. Можна навести сотні, тисячі прикладів, коли виробництво, зв'язане єдиним циклом, єдиною технологією, на якому працюють сотні робітників, працює на єдиному податку, поділивши виробництво на 10—50 малих підприємств.

Вважаю, якщо на підприємстві використовується наймана праця хоча б однієї людини, воно повинно сплачувати податки на загальних засадах. Єдиний податок він і має на увазі одну людину, а не сотні робітників.

**Санта
Україна**

55200, Україна, м. Первомайськ,
Миколаївська обл.,
вул. Чернецького, 108
Тел.: (05161) 4-27-60, 4-26-07
Факс: (05161) 4-27-80
e-mail: santa-ukraine@prm.mk.ua

